Powrót rozproszonej resztki

Złoty wiek zwiastowany przez proroctwa

> *„I stanie się w owym dniu, że Pan ponownie wyciągnie swoją rękę, aby wykupić resztkę swojego ludu, która pozostanie z […] Asyrii […] Egiptu, […] Patros, […] Etiopii, […] Elamu, […] Szinearu, […] Hamatu, i z wysp na morzu. I wywiesi narodom sztandar, i zbierze wygnańców z Izraela, a rozproszonych z Judy zgromadzi z czterech krańców świata” — Izaj. 11:11-12.*

Powrót Żydów z dwutysiącletniego rozproszenia obecnie trwa i będzie się gwałtownie nasilać. Spełniona wizja oraz towarzysząca jej nadzieja umacniają naszą wiarę.

W wersecie przewodnim artykułu prorok Izajasz wspomina, że „sztandar” (sygnał) zostanie wywieszony, co zapoczątkuje masową repatriację Żydów do ziemi izraelskiej. Czym może być ten sygnał i co spowoduje powrót Żydów do Ziemi Izraela? Przedstawimy cztery możliwe zdarzenia, które mogą na siebie nachodzić sukcesywnie, zgodnie z przekonaniami repatriowanych osób.

Po pierwsze, świeccy i biblijni syjoniści, o różnym stopniu wiary, powrócą do swojej ojczyzny, aby rozpocząć nowe życie. Niektórzy powrócą w wierze, z duchowej tęsknoty za Bogiem, a inni – bez wiary – szukając pokoju. Proces ten rozpoczął się w 1878 roku i trwa do dziś, stanowiąc pierwszy element proroctwa o dolinie suchych kości (Ezech. 37:7-14).

Po drugie, rosnący antysemityzm wśród narodów wschodnich i zachodnich nadal będzie skłaniał Żydów do powrotu do bezpiecznej przystani, jaką jest Izrael. W *The Jerusalem Post* zwrócono uwagę na wzrost liczby Żydów dokonujących *aliji* („powrotu do ojczyzny”): w latach 2020-2023 wyniosła ona kolejno 21, 27, 70 oraz 60 tysięcy osób, mimo trwających konfliktów w Gazie i z Hezbollahem

[1].

Po trzecie, „sygnałem” może być przybycie ich Mesjasza, dawno obiecanego króla, którego wierni Izraelici poznają dzięki wierze, a niewierzący Żydzi dostrzegą, gdy ich ślepota zostanie usunięta. Cudowna moc panowania Mesjasza, objawiająca się w rozkwicie ziemi, wyzwoleniu Izraela od Goga i Magoga, a nawet zmartwychwstaniu umarłych, stanie się dla Żydów istotnym impulsem, zachęcającym do powrotu do ojczyzny.

Po czwarte, gdy Królestwo Mesjasza w mocy i chwale stanie się widoczne dla wszystkich narodów (Sof. 3:8-9), skruszeni byli prześladowcy odpokutują swe winy, wspierając rozproszonych Żydów w powrocie do swojej ziemi. „Oto Ja podniosę moją rękę w stronę narodów i wysoko zatknę mój sztandar dla ludów; i przyniosą w swoich objęciach twoich synów, a twoje córki będą nieść na ramionach. Królowie będą twoimi piastunami, a ich księżniczki twoimi niańkami, twarzą do ziemi będą ci oddawać pokłon i proch z twoich nóg będą zlizywać” (Izaj. 49:22-23).

Dzieło Boże jest łaskawe, ponieważ pozwala On Żydom powrócić do Ziemi Obiecanej zgodnie z ich wiarą. Jahwe obiecuje sprowadzić każdego ze swojego ludu z powrotem do Izraela i nawiązać z Nim relację. Zgodnie z ich wiarą, cały Izrael będzie wiedział, że Jahwe jest PANEM. „I wyprowadzę was spośród ludów, i zgromadzę was z ziem […] ręką mocną […] i wylewem zapalczywości. I zaprowadzę was na pustynię ludów, i tam będę się procesował z wami twarzą w twarz” (Ezech. 20:33-38).

Ledwo starczy miejsca

Zachariasz podkreśla, że liczba powracających Żydów będzie tak ogromna, iż w Gileadzie (północnej Jordanii) i Libanie ledwo wystarczy dla nich miejsca. „Będą pamiętali o mnie w dalekich krajach, odchowają swoje dzieci i wrócą. Sprowadzę ich z powrotem z ziemi egipskiej i zgromadzę ich z Asyrii. Sprowadzę ich do ziemi Gilead i do Libanu, lecz nie starczy dla nich miejsca. […] i wyschną wszystkie głębie Nilu. Upokorzona też będzie pycha Asyrii, a berło władcy Egiptu zniknie. I wzmocnię ich w Panu, i będą postępowali w jego imieniu” (Zach. 10:9-12).

Międzynarodowa presja

W bieżącym roku 2025, 77 lat po powstaniu państwa Izrael, międzynarodowa presja skłania do zmniejszenia jego terytorium na rzecz innego kraju islamskiego. Podczas gdy wrogowie Izraela dążą do jego upadku, państwo to zyskuje na sile! Jahwe działa na rzecz powiększenia ich ziemi oraz ponownego, intensywnego zaludnienia Ziemi Obiecanej. „I wzmocnię dom Judy, i wybawię dom Józefa. Sprowadzę ich z powrotem, gdyż lituję się nad nimi. I będą takimi, jak gdybym ich nie odrzucił, ponieważ Ja jestem Panem, ich Bogiem, i wysłucham ich. Efraim stanie się podobny do bohatera, a ich serce radować się będzie jakby od wina. Ich synowie zobaczą

to i będą się radować, ich serce będzie się weselić w Panu. Zaświstam na nich i zgromadzę ich, gdyż ich odkupię; i będą tak liczni jak niegdyś” (Zach. 10:6-8).

Twarzą w twarz

W każdym z przedstawionych scenariuszy Jahwe stanie „twarzą w twarz” z rozproszonymi Izraelitami, oferując im powody do powrotu i odrodzenia ich narodu (Ezech. 20:35). Jednocześnie Bóg zjednoczy pogańskie narody w „Dolinie Jehoszafata” (co oznacza, że Jahwe osądzi), przed którymi również stanie, jednak w celu ich zniszczenia. „Zgromadzę wszystkie narody i sprowadzę je do Doliny Józafata, i tam się z nimi rozprawię z powodu mojego ludu i mojego dziedzictwa, Izraela, ponieważ rozproszyli je między ludy pogańskie i podzielili mój kraj” (Joel 3:7; Jer. 30:11).

Konflikt o wiarę

Biblia stawia współczesny świat przed problemem egzystencjalnym. Jeśli Biblia pochodzi od Boga, to obietnice w niej zawarte **muszą** się spełnić. „Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem” (Izaj. 55:11).

Według Słowa Bożego rolą Izraela jest bycie błogosławieństwem dla całej ziemi. Akt błogosławieństwa stanowi przeznaczenie Izraela, przez którego Bóg będzie błogosławił wszystkich ludzi. „Jakub wypuści korzenie, Izrael zakwitnie, puści pędy i napełni cały świat płodami” (Izaj. 27:6).

Niedoinformowani antagoniści Izraela stają przed trudnym wyzwaniem, jakim jest konfrontacja ze Stwórcą Wszechświata. Nieświadomi lub obojętni na obietnice Boga dla Izraela, podejmują daremną walkę. Niestety, absurdalne jest to, że obronę Izraela przed Hamasem nazywają ludobójstwem. Izrael może poszczycić się minimalną liczbą ofiar wśród ludności cywilnej, podczas gdy atakujący terroryści wykorzystują dzieci, cywilów i osoby chore jako osłonę.

Izrael wyrażał pragnienie życia w pokoju zarówno ze swoimi arabskimi obywatelami, jak i z tzw. Palestyńczykami przebywającymi na jego terytorium oraz z sąsiednimi państwami arabskimi. To nieodwzajemnione, wspaniałomyślne podejście znajduje odzwierciedlenie w Deklaracji Niepodległości Izraela z 14 maja 1948 roku:

„Wzywamy – w samym centrum wymierzonej w nas napaści – arabskich mieszkańców Państwa Izrael do zachowania pokoju i współpracy w tworzeniu państwa na podstawie pełnego i równego obywatelstwa i należnej reprezentacji w jego tymczasowych i trwałych instytucjach. Wyciągamy przyjazną dłoń do wszystkich sąsiadujących z nami państw i ich narodów oferując pokój i zgodne sąsiedztwo. Zwracamy się z wezwaniem do ustanowienia więzów współpracy z niezależnym narodem żydowskim zamieszkałym na swojej ziemi. Państwo Izrael gotowe jest wziąć udział we wspólnym wysiłku rozwoju całego Bliskiego Wschodu”[2].

Bóg Izraela

Jahwe jest „Bogiem Izraela”. To określenie pojawia się w Biblii 201 razy. Każde podejście religijne czy filozoficzne, które umniejsza rosnące znaczenie Izraela, stoi w sprzeczności z autorytetem Pism. „Wszak Bóg jest wierny, a każdy człowiek jest kłamcą” (Rzym. 3:4). Izrael zostanie umieszczony na szczycie gór (Izaj. 2:2-4). Izrael umacnia się pośród narodów.

„Teologia zastępstwa” to koncepcja, która zakłada, że chrześcijaństwo zastąpiło judaizm. W jej ramach uważa się, że Kościół chrześcijański przejął rolę Izraela w Bożym Planie oraz że Nowe Przymierze, zatwierdzone przez Chrystusa, przewyższa Stare Przymierze zawarte z Izraelitami. Zwolennicy tej tezy twierdzą, że Izraelici na zawsze utracili Bożą łaskę.

Teologia zastępstwa odgrywała i wciąż odgrywa istotną rolę w historii, jednak budzi również kontrowersje, często kojarzona z antysemickimi postawami i działaniami na przestrzeni dziejów. Wiele współczesnych chrześcijan odrzuciło tę koncepcję, koncentrując się zamiast tego na szacunku i dialogu między tymi dwoma wyznaniami.

Kolejny dowód na istotne znaczenie Izraela w przyszłości znajdujemy w Księdze Izajasza. „I stanie się w dniach ostatecznych, że góra ze świątynią Pana będzie stać mocno jako najwyższa z gór i będzie wyniesiona ponad pagórki, a tłumnie będą do niej zdążać wszystkie narody. I pójdzie wiele ludów, mówiąc: Pójdźmy w pielgrzymce na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył dróg swoich, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami, gdyż z Syjonu wyjdzie zakon, a słowo Pana z Jeruzalemu. Wtedy rozsądzać będzie narody i rozstrzygać sprawy wielu ludów. I przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej” (Izaj. 2:2-4).

Wszystkie narody będą spoglądać na zbawienie Izraela, które stanie się znakiem ich własnego wybawienia. Prawo Boże objawi się przez Jerozolimę, przynosząc złoty wiek zwiastowany przez proroctwa. Wojny ustaną, pokój zwycięży, a Bóg wybawi całą ludzkość (Izaj. 35; Obj. 22:1-5).

Izrael nieodłączną częścią Bożego Planu

Apostoł Paweł potwierdza, że Izrael pozostaje ważną częścią Bożego Planu. „Zatwardziałość przyszła na

część Izraela aż do czasu, gdy poganie w pełni wejdą, I w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba. A to będzie przymierze moje z nimi, gdy zgładzę grzechy ich. […] lecz co do wybrania, są umiłowanymi ze względu na praojców” (Rzym. 11:25-28).

Odbudowa Izraela stanowi wstęp do Bożego Królestwa na ziemi, które ma błogosławić wszystkim narodom (1 Mój. 22:15-18). Gdy ludzkość dostrzeże, że Bóg zgładził grzechy Izraela i z miłością przywrócił go do realizacji Swojego zamysłu, zrozumie wspaniałość Boskiego miłosierdzia i poczuje błogosławieństwa, które spływają na nią za sprawą narodu Izraela. To ogromne błogosławieństwo, że mamy możliwość poznać ten pełen łaski plan zawczasu.

Najnowsza migracja muzułmańska

Cechą charakterystyczną naszej epoki jest masowa migracja muzułmanów do krajów zachodnich. Przybywają oni z potencjałem do rozwijania swoich talentów w różnych dziedzinach – od medycyny, nauki, inżynierii, prawa i finansów, po przedsiębiorczość opartą na ciężkiej pracy właścicieli małych firm. Wkład tych migrantów może wzbogacić społeczeństwa zachodnie.

Jednak w różnym stopniu przynoszą również negatywne perspektywy w odniesieniu do Izraela. Na przykład termin „Nakba” (katastrofa) wciąż funkcjonuje w ich słownictwie i kulturze, nawet po osiągnięciu względnego bezpieczeństwa w nowych domach na Zachodzie. „Nakba” odnosi się do postrzegania powstania Państwa Izrael jako „katastrofy” dla interesów muzułmańskich. Byliśmy zszokowani, gdy usłyszeliśmy o antysemickich nastrojach, które wybuchły na kampusach uniwersyteckich w USA, podczas izraelskiej obrony przed Hamasem. Obserwujemy, czy rosnąca siła muzułmańska, kierowana tym uprzedzeniem, przekona lewicową politykę zachodnią do przyjęcia stanowisk proislamskich i antyizraelskich.

Złoty wiek zwiastowany przez proroctwa

Wcześniejsze wersety z Izajasza 11, poprzedzające tekst przewodni, wskazują na zgromadzenie Izraelitów w ich Ziemi Obiecanej jako zdarzenie, które ma miejsce na początku złotego wieku zwiastowanego przez proroctwa.

Przyjrzyjmy się zatem, w jaki sposób Izajasz przedstawia Mesjasza. „I wyrośnie różdżka z pnia Isajego, a pęd z jego korzeni wyda owoc. I spocznie na nim Duch Pana; Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch poznania i bojaźni Pana. I będzie miał upodobanie w bojaźni Pana. Nie według widzenia swoich oczu będzie sądził ani według słyszenia swoich uszu rozstrzygał, lecz według sprawiedliwości będzie sądził biednych i według słuszności rozstrzygał sprawy ubogich na ziemi. Rózgą swoich ust będzie chłostał zuchwalca, a tchnieniem swoich warg zabije bezbożnika. I będzie sprawiedliwość pasem jego bioder, a prawda rzemieniem jego lędźwi” (Izaj. 11:1-5).

Jezus Chrystus i Jego Kościół mają rządzić ziemią w sprawiedliwości, uwalniając ludzkość od grzechu i śmierci (Obj. 20:6). W „owym dniu”, czyli w Tysiącleciu, wilk zamieszka z barankiem w pokoju, a małe dziecko poprowadzi ich. „Nie będą krzywdzić ani szkodzić na całej mojej, świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pana, jakby wód, które wypełniają morze” (Izaj. 11:9). Mesjasz stanie się znakiem dla narodów. Narody będą go szukać, a miejsce Jego spoczynku będzie chwalebne. Wymaga to sporej wyobraźni, by zakładać, że kiedykolwiek w erze chrześcijańskiej istniał czas, kiedy piękna wizja Izajasza została zrealizowana.

Obiecany pokój

Pokojowe zakończenie trwającego obecnie konfliktu między Izraelem a jego islamskimi sąsiadami również zostało opisane w proroctwach Izajasza. „Gdy będą wołać do Pana z powodu gnębicieli, wtedy pośle im wybawiciela; on ujmie się za nimi i wyratuje ich. Wtedy objawi się Pan Egiptowi i Egipcjanie poznają w owym dniu Pana, i będą przynosić ofiary krwawe i ofiary z pokarmów, i będą składać Panu śluby i spełniać je. A gdy Pan będzie smagał Egipt, smagał i leczył, wtedy nawrócą się do Pana, a On da im się ubłagać i uleczy ich” (Izaj. 19:20-22).

Bóg objawi się wszystkim narodom, a efekt tego objawienia będzie niezwykły. Narody przestaną dążyć do zagłady Izraela. Bóg wysłucha ich błagań o miłosierdzie i spełni je! Taki rezultat przyspieszy ustanowienie na ziemi Królestwa Sprawiedliwości.

Na Bliskim Wschodzie zapanuje pokój, nie poprzez zniszczenie Izraela, lecz dzięki ich wstąpieniu pod potężną władzę Jahwe. Egipt i Asyria, ramię w ramię, połączą się z Izraelem, aby na Bożych warunkach błogosławić całą ziemię. „W owym dniu prowadzić będzie droga z Egiptu do Asyrii: Asyryjczyk uda się do Egiptu, a Egipcjanin do Asyrii, i Egipcjanie wraz z Asyryjczykami będą służyć Panu. W owym dniu będzie Izrael jako trzeci razem z Egiptem i Asyrią błogosławieństwem na ziemi, którą pobłogosławi pan Zastępów, mówiąc: Niech będzie błogosławiony mój lud Egipt i dzieło moich rąk Asyria, i moje dziedzictwo Izrael!” (Izaj. 19:23-25).

Izrael zyskuje uznanie wśród narodów. Z niecierpliwością i głębokim szacunkiem dla Jahwe oczekujemy na wspaniałe wypełnienie proroctwa.

Elbert O.B.

[1] „Nawet w obliczu wojny, do Izraela przybyło w tymroku 31 tysięcy nowych imigrantów” (*The Jerusalem Post*, 29 września 2024).

[2] www.israelforever.org/state/declaration_of_independence (polskie tłumaczenie za Wikipedią).